

Güllerin Efendisi

– A.Müfit KUTLU · 09 Nisan 2013

GÜLLERİN EFENDİSİ

Evlerimizin bahçelerindeki güller açmadan , gönül bahçelerimizdeki güller açtı.

Nisan ortasında bu güllere can veren sevgi , hiçbir baskı , zorlama ve dayatma olmadan gönül pınarlarından fıskırdı. İslam dünyasındaki bu sevgi , hıristiyan dünyasındaki resim ve heykellerle putlaştırılmış ,tanrı sanılan yüce bir insana Hz İsa)'ya duyulan sevgiden çok farklı bir sevgiydi.

Dünyayı yerinden oynatacak adı İslamiyet olan muazzam inkılap (değişim) önce gönüllerde başlamıştı. Bu inkılabı gerçekleştiren kişi , davasına bütün samimiyetiyle inanmış , yaşamış ve örnek olmuş bir şahsiyetti. İnsan olma şerefının bütün erdemlerini (faziletlerini) üzerinde taşıyordu.

Yolda toplu yürürlerken arkadaşlarını öne davet eder : " Benim arkamı meleklerle bırakın " derdi. Elini öptürmez , bir meclise girdiğinde ayağa kalkılmasını istemezdi.

Bir yerde konaklandığında yemek pişirmek için hazırlık yapanların arasında O da vardı. Odun toplarken "Siz zahmet buyurmayın " diyenlere nazikane cevap veriyordu.

Aldığı yüce emir üzerine başladığı hicret yolculuğunda saklandığı mağaranın kapısına düşmanlar dayandığında , sadık yol arkadaşına " Korkma ya Eba Bekir ! Allah bizimle beraberdir." diyordu.

İnsanları doğru yola çevirmek için gittiği Taif şehrinde hakarete ve tecavüze uğruyor , vücudu ve bacakları yaralanmış , kan içindeyken dahi , isterse Yüce Allah'ın bütün beldeyi kahredeceğini bildiren Cebrail (as)'a " Hayır , onlar bilmiyorlar. " diyerek onların soyundan dine hizmet edecek hayırlı nesiller vermesi için Rabbine yalvarıyordu.

Her gece bıkmadan kapısının önüne çöp döken komşusunun yola yaydıklarını temizleyip mescide öyle gidiyordu. Bir sabah geçeceği yolda çöp yoktu. Uygun bir saatte komşusunun kapısını çalarak selamlayıp seslendi. Kavgaya geldiğini sanan komşusu alaylı bir ifadeyle karşıladı . Fakat gelen kişinin yüzünde hiddet yerine saygı ve safiyet vardı :

" Komşum hasta mısın ? Merak ettim , halini sormaya geldim." Kavgaya hazırlanmış olan komşu şaşırıp sonra karşısındaki samimiyet ve asalet karşısında ellerine sarıldı.

Ölü bir köpeğin yanından geçerken arkadaşları burunlarını tıkarken o tebessüm ediyordu : " Ne güzel , inci gibi dişleri varmış ! "

Namazda arka saflardan bir çocuk ağlaması işitmiş ve çok sevdiği namazı kısa kesmişti. Namazdan sonra çocuğu kucağına alıp sevmiş , bu arada çocuk da dizine çiş yapmıştı. Hiç tepki vermedi ve su isteyerek ıslanan yeri yıkadı.

Yanında misafiri varken yolunu kesen yaşlı bir kadın için vakit ayırıyor , namaza durmak üzere iken yanına yaklaşıp bir dünya meselesini kendisine danışan kişiye cemaatin sabırsız bakışları önünde sıklımadan yardımcı oluyordu.

Kendine yetişemeyen " Bana yavaş bir deve verdin " diye ağlayan sevgili eşi Hz.Safiye'nin göz yaşlarını silip , onu teselli ediyordu.

Eşi Hz.Ayşe ile yarış yapıp onu geçince bir daha yarıştığında da eşi onu geçiyordu.

Yarıшта hiç geçilmeyen bir devesi vardı. Fakat bir yarışta geçilince arkadaşları mahzun oldular " Üzülmeyin ,dedi. Her kemâlin (yükselişin) bir zevâli (düşüşü) vardır."

Sabah namazını kıldırmak için mihrâba geçerken dönüp tekrar evine girdi. Merakla bekleyen arkadaşları biraz sonra geldiğinde saçlarındaki su damlacıklarından boy abdesti aldığını fark ettiler.

Hz.Zeyd , bir çocukluk hatırasını şöyle anlatıyor :

" Lüzumsuz bir şeyle oyalanıyordum. Üç defa seslendi.Her defasına duymazlıktan geldim. Sonra bana dönerek dedi ki ' Eğer kıyamette kisas korkusu olmasaydı seni bu elimdeki misvak ile incitirdim. "

Sevgili amcası Hz.Hamza'yı şehit eden Vahşi , müslüman olunca ona " Kardeşim , demiş ; mümkünse karşıma fazla çıkmasın zira bana amcamı hatırlatıyor " diye haber yollamıştı.Vahşi , mescide geldiğinde bir direğin arkasına saklanarak O'nu seyredirdi.

Ana yurdu Mekke'ye muzaffer bir ordunun başında girerken bineğinin üzerinde hafifçe eğilmiş , bir asalet ve tevazu abidesiydi.

O " İNSAN PEYGAMBER " di.

İnsanca yaşamanın reçetesi olan "İSLÂMİYET"i hem yaşıyor ve hem de insanlara tebliğ ediyordu.

İnsanlık âlemi , "örnek insan " ve "ahlâk timsâli " olan bu yüce Peygamber(sav)e ebediyen medyun (borçlu , minnettar) kalacaktır.

Selâm olsun o şanlı Nebi'ye ..